

Aký bol náš rok 2005 ?

JANUÁR nezačal práve najoptimistickejšie. Tatka odviezla sanitka na Kramáre kde si pár dní poležal na JIS-ke. Dávali mu na srdiečko elektrické šoky aby si uvedomil, že ozaj je už rok 2005. Mne zase postupne vytrhli tri zuby (osmičky), ktoré si rástli širinu-dolinu a hrozilo, že sa mi veľmi neesteticky prederú cez líce von. Tomu som sa teda ozaj chcela vyhnúť, tak som podstúpila dané zákroky aj keď ma to stálo moju časť lebo som prvýkrát odpadla v zubárskom kresle (po zašívaní). V tom čase si odkrúcala svoje aj sesternica Zuzka, čoho však výsledkom bol krásny syn Matúško. Aspoň že poriadne nasnežilo.

FEBRUÁR stál ozaj za to. V deň kedy sa mal konať ples, na ktorý sme sa už mesiac tešili, sme obaja s Tominom dostali po rokoch dáku fujavú up-and-down (rozumej obojsmernú) virózu. Ale keďže som si na túto príležitosť kúpila svoje prvé plesové šaty, všetky výhovorky museli ísť stranou. Bolo fajne aj bez jedla. Tomi začal chodiť na pár dní v týždni na služobky do Budapešti. Koncom mesiaca zomrel ujo Viktor, vzácny Boží človek, zakladateľ nášho spoločenstva, do ktorého chodíme s Tominom už mnoho rokov (T-asi 25, ja- asi 15).

MAREC Po pohrebe bol kar, ktorý skôr pripomínal svadobnú hostinu. Zvláštna nadprirodzená radosť, že šiel domov, že už je u svojho Otca, pre ktorého žil celý život. 7.marca môj tatino oslávil 60-ku a aj touto cestou sa chcem poďakovať ak ste boli jedni z asi 95 ľudí, ktorí mi pomohli pripraviť mu netradičný darček. A ešte sme mali jeden “bebe týždeň”, kedy sa stalo kopec neprijemností (okrem iného som platila neprávom pokutu pri nastupovaní do električky s kočíkom, Tomina okradol na ulici kúzelník-podvodník o niekoľko tisíc...atď). Palček bol nadšený Veľkonočnými tradíciami a ešte týždeň ma naháňal po byte s korbáčom.

APRÍL Veľmi silno sme prežívali odchod Sv. Otca k Nebeskému Otcovi, lebo sme ho mali veľmi radi. Od 8. do 25. sme všetci traja boli v Ludrovej, nakoľko od 1. mája Tomi mení robotu (ide do Accenture) a mal ešte dáku dovolenku. 28. apríla mal Palček 2 roky. Je to šikovný, milý, usmievavý chlapček.

MÁJ Hneď na druhý deň po Paľkovej oslave nás hospitalizovali na Kramároch s aktuálnou glykémiou 39,8 (hodnoty majú byť medzi 3,3 a 6,5). Diagnóza: diabetes mellitus I typu. Za 2 týždne v nemocnici sa ho snažili stabilizovať a nájsť mu vhodný inzulínový režim. Doma nás čakal úplne nový život: meranie glykémie 9-krát denne (krv z prsta), aj v noci, pichanie inzulínu 3-krát denne, časté kontroly na diabetológii, prísny denný režim, váženie skoro všetkej stravy (aj rožky, zemiaky, ryža, mlieko, jablko...atd), prepočítavanie na sacharidové jednotky (trojčlenku som mala vždy rada :-) a podávanie mu jedla v presne stanovený čas (musíme ho budiť aj ráno aj poobede). Našťastie Palček bol zvyknutý na nesladenú stravu aj predtým. Opravujeme si svoju absolútne skreslenú zjednodušenú predstavu o detskej cukrovke. Najhorší je ten paralyzujúci strach pri zlých životohrozujúcich hodnotách glykémie. Učíme sa s tým žiť.

JÚN Maminu sme naučili pichať inzulín aby sme mohli ísť kamarátke Mati na svadbu. Bola krásna. Na týždeň sme sa už odvážili ísť aj do Ludrovej. Kalifornské, resp. americké spomienky v nás oživila návšteva Tominových príbuzných z Floridy, u ktorých sme boli 2 týždne v novembri 2002. Koncom mesiaca sa vydávala sesternica Janka a keďže študuje v Holandsku a manžela si brala z Juhoafrickej republiky, bola to najmedzinárodnejšia svadba na akej som bola. Všetko bolo krásne, do detailu pripravené. Vydžali sme skoro do rána čo je teraz u nás úspech.

JÚL Dva týždne som s Paľkom pobudla v Ludrovej, Tomi chodil za nami len na víkendy. Týždeň sme boli všetci traja s našim spoločenstvom na duchovnej obnove pri Detve. A prvý-krát v živote sa mi prihodila nočná mora všetkých “okuliarnikov”: zlomili sa mi okuliare v najnepríhodnejší čas (to ale nikdy asi nie je príhodný). Paľko konečne pribral to, čo schudol pred zistením cukrovky. Inak je vcelku statočný pri pichaní.

AUGUST Tri týždne som pobudla v Ludrovej, sčasti so sesternicou Borkou. Tomi si vyskúšal aké je to chodiť z Ludrovej na týždňovky do Blavy. Posledné úpravy ako maľovanie, plávajúca podlaha, krásna kuchynská linka dodali dreveničke ten správny šmrnc a je otvorená relaxuchtivým návšteväť. Nemaľou mierou k tomu prispela aj rýchla Chynoriansko-Petržalská rota mojich bratrancov s tatinami. Vďaka im. Paľko sa konečne po mnohých pokusoch definitívne zbavil plienok, resp. má ich už len na spanie. Svadobnú sezónu sme ukončili krásnou svadbou spolužiačky Kaji v poľovníckom salóniku.

SEPTEMBER Klasicky 3 týždne v Ludrovej, kde som robila chatárku a hostili sme všetkoho z Bratislavy: susedku kamarátku tehulku Moniku s 2-ročnou Ivankou, snúbencov Mirku a Mareka, švagrovcov Katku a Mareka, dobrých priateľov z Írska, u ktorých som strávila leto 1994 a miestne návštevy. Tomi opäť chodil len na víkendy. Z Tominovej strany sme mali každoročné veľké rodinné stretnutie na rodičovskej chalupe vo Veľkých Levároch. Brat sa vrátil z Anglicka. Paľkovi sa konečne podarilo urobiť čitateľné EKG (po prípravnom týždennom hraní sa doma na doktorov :-). A my sme sa konečne dostali na koncert Wabiho Daněka :-).

OKTÓBER Mesiac návštev: s Paľkom som bola konečne navštíviť moju jediná babičku v Chynoranoch a ostatné návštevy sme hostili u nás doma. Ďakujeme všetkým. Špeciálnou srdcovou návštevou bol priateľ Tomáš z Kalifornie. Opäť raz spomienky. Tomi bol pár dní v Prahe na školení. V Ludrovej sme ukončili sezónu s Tominovými i mojimi rodičmi. Posledné krásne slnečné októbrové dni. Doma sme sa trochu hrali po víkendoch na “A je to!”. A môj “malý – veľký” brat Tomáš oslávil štvrtstoročnicu.

NOVEMBER Mesiac pôrodov: kamarátka Zuzka z Kalifornie ma Kerrigana, spolužiačka Zuzka má Agátku, bratrancova žienka Zuzka má Matúška, sesternica Ludmilka má Jakubka. Tešíme sa s nimi a závidíme :-). S Paľkom nás hospitalizovali na Kramároch na plánovanú operáciu, no posledný predoperačný ultrazvuk ukázal, že nie je čo operovať! Doktori i my sme boli z toho úplne paľ. Chvála Bohu a vďaka Mu! Začiatkom mesiaca sme riešili dilemu Hanover – Bratislava. Aj z rôznych zdravotných dôvodov sme sa rozhodli pre neštandardné a dosť náročné riešenie: namiesto presťahovania tam Tomi bude celý rok lietat’ na týždňovky. Zatiaľ to funguje. Ja si tento mesiac pripadáam ako starénka po 90-ke: od akútneho zápalu močového mechúra, cez spomienku na popôrodné hemoroidy, zapálený palec, kožné ťažkosti, menší chirurg. zákrok až po kurie oko. Poist’ovňa ma isto spomína... ha-ha-ha...

DECEMBER Ťažký rok sa končí. Čo dodať na záver? Nesnažíme sa porozumieť PREČO ale prijať vo viere, že aj táto Paľčekova choroba má zmysel a časom nájdeme pozitíva. Zatiaľ sa tešíme z toho, že Paľkovi meriame glykémie už “len” 5-krát denne a ďakujeme za každý deň, keď má relatívne dobre glykémie (pod 20).

Vám všetkým prajeme požehnané Vianoce, mnohým ďakujeme za psychickú podporu, do roku 2006 Vám vyprosujeme veľa radosti a keď Vás náhodou postretne nejaký neočakávaný kríž tak majte odvážne srdce ho prijať a pozrieť sa naň z “vtácej perspektívy”. Po mnohých návštevách nemocnice začíname ďakovať “len” za cukrovku.